

Szeretett diáktársunk, kedves jó Gazsink!

gyik korai versedben a Hozzád oly közel álló Pannonhalmát hajóhoz hasonlítottad. Itt és most a Bencés Diákszövetség szavait hozva, óhatatlanul jut eszünkbe a Szent Hegyhez kötődő másik költő, Mécs László sora: „Ki érti Istent, titkos terveit, mért ríkatja meg kedvenceit?” Mert azok vagyunk. Te is, akit elhalmozott tehetséggel, adományaival, a hosszú kereszthordozásban Veled szenvedő családod is, de ugyanígy mindnyájan, akiknek Téged ajándékol adott, és akiket most mégis megríkat.

Igaz, hogy elszorul a torkunk, és fátyolos a szemünk. De valamit tudunk. Azt, hogy Te már elértél Betlehembe, és megbizonyosodtál arról, hogy az utolsó szalmaszál valóban abból a jászolból való. Hisszük, tudjuk, hogy a bennünket megríkató Jóistennek jutalmazó szeretete vár Rád. Tudjuk, nem veszíthetünk el Téged. Közöttünk vagy, velünk vagy, továbbra is büszkék lehetünk Rád, és kifejezhetjük hálánkat.

Mert nagyon sok megköszönni valónk van. A mennyei Atyának és Neked magadnak is. Hálát adunk Érted. Köszönjük, hogy ismerhettünk. Köszönjük, hogy szerethettünk és szerethetünk. Köszönjük a kisebb családodat, köszönjük a jóval nagyobbat, a miénket, Szent Benedek atyánk háza népét, és annak nevében azt, hogy közénk vezetett, és közöttünk megtartott. *Köszönjük bencés szívedet!*

Hálát adunk életművedért. Köszönjük a bibliában gyökerező világnézetedet, bibliás stílusodat. *Köszönjük keresztény szívedet!*

És hálát adunk annak a közösségnek a nevében is, amit hazának, nemzetnek mondunk. Ahová az Úr kegyelméből beleszülettél. Amelyet minden szavaddal, rímekkel, sőt ragjaiddal is szolgáltál. *Köszönjük magyar szívedet!*

Mi nem búcsúzunk, mi csak elköszönünk. Ugyanúgy, mint máskor is, amikor találkoztunk: Isten áldjon! Áldjon, és adjon Neked örök boldogságot! ☒